

Forskere på Aarhus Universitet gik lige i Thomas Rømers fælde

Politiken, d. 7. maj 2015

(kopieret fra Infomedia)

UDDANNELSESANALYSE: Forskere har klaget over kollegas kritik. Men når videnskabsdebat bliver til klagesager, bliver alle tabere.

af Jacob Fuglsang, uddannelsesredaktør

Forskere reagerer ikke altid som andre. Sådan sagde tidligere institutleder Lorentz Reerup, som nu desværre er død. Han var historiker og en hædersmand, og jeg havde fornøjelsen af at være studenterrepræsentant i institutbestyrelsen for historie på RUC, som han styrede med diplomatisk hånd i en årrække. Også da, før universitsloven blev gennemført, var der sager, hvor forskere røg i totterne på hinanden og havde svært ved at finde den kollegiale kammertone. Men Reerups påstand var, at excentrisk opførsel, sårbarhed og stridbarhed var reaktioner på mange timer med næsen i bøgerne samt ensom kamp med egne tekster foran computerskærmen.

At hans ord stadig gælder, viser en aktuel sag fra Aarhus Universitet. Her har Dorthe Staunæs og Malou Juelskjær fra Institut for Uddannelse og Pædagogik i Aarhus klaget over, at deres kollega Thomas Aastrup Rømer på sin blog og på Folkeskolen.dk har kritiseret en artikel om klasseledelse fra deres hånd. Forskerne klager over internetmobning og over at være blevet svinet til i offentligheden.

Allerede med klagen går det galt. For det gælder med akademiske bloggere som med andre bloggere, at de blogger for at blive læst og set. Få ville have bemærket Rømers kritik, hvis det ikke havde været for klagen. Og læser man Rømers indlæg, er det svært at se, hvori tilsviningen består. Klagen bliver behandlet af dekanen, fordi han er nødt til at reagere på medarbejdere, der føler sig mobbet. Det bliver til en samtale med bisidder, som holdes 29. april. Hvor sagen lander herfra, vides ikke. Men ifølge Politikens oplysninger risikerer Rømer hverken en advarsel eller at blive fyret.

Det ville også være helt ude i hampen. Universitetsforskere må være indstillet på, at deres videnskabelige resultater bliver udsat for kritisk gennemgang på internettet - også af kolleger. Kritik er selve fundamentet for den frie forskning.

Sagen har ført til kritiske indlæg i flere medier og får mange uden for universitetet til at ryste på hovedet over endnu en aarushistorie. For Rømergate - som sagen kaldes med de

sociale mediers vanlige sans for proportionsforvrængning - minder på nogle måder om den afskedssalut, professor Linda Koldau rettede mod samme universitet.

Sagens kerne var dengang ytringsfrihed. Ledelsen på Aarhus Universitet slog syv kors for sig og nægtede at forholde sig til det aspekt. Påstanden var, at det handlede om en langt mere kompliceret medarbejdersag, der startede, før Koldau gik i medierne med krasse debatindlæg, der kritiserede musikfagets angiveligt faglige deroute og den censur, som hun følte sig udsat for. Ledelsen havde ret et stykke ad vejen, for opbakning fra de nærmeste kollegaer havde Koldau ikke. Men ledelsen havde netop kun ret et stykke ad vejen. For der blev henvist direkte til debatindlæggene i den advarsel, som Koldau fik.

Aarhus Universitet er med sagen om Rømer havnet i samme situation. Forskere, lærere og spinatfugle står igen i kø for at kritisere universitetets kultur for tavshed og spytslikkeri. Som det gjaldt debatten efter Koldau-sagen, vil den aktuelle ballade også blive brugt til at kritisere den måde, nutidens universiteter er organiseret på. Det, som kaldes administratorvældet og ifølge kritikere er fulgt med universitetsloven fra 2003. Administratorvældet udspringer af ønsket om professionel ledelse, loyalitet mod arbejdspladsen og branding. Uanset at Aarhus Universitet i de seneste år er gået den modsatte vej, er det stadig den kritik, der vil lyde.

Administratorvælde eller ej. Der var altså også intern ballade, før administratorerne fik magten. Havde Reerup skullet håndtere klagerne over Rømer, tror jeg, at han ville forsøge at tale klagerne fra at klage, før det kom til en sag. At klage over en figur som Thomas Rømer er at tildele hans skriverier en betydning, de ikke har. Og uanset hvad forskere klager over, er manden i sin gode ret til at ytre sig.

jacob.fuglsang@pol.dk